

DENÍČEK 5. SRAZU SLAVONICKÝCH MOTALINEK

22.- 24.10.2010

pátek 22.10.

V pátek po poledni se začaly sjíždět první motalinky. Po přivítání a nezbytné administrativě naší paní královnou Slávkou a nekonečném objímání jsme pomalu začaly s kurzy.

Pátek byl věnovaný zpracování vlny. Přijela paní Ivanka Hanušová s dcerou Eliškou z Albeře (cca 20km od Slavonic).

Přivezly s sebou dva kolovrátky, jeden malý stávek a spousty vlny. Přírodní i barvené. Na stole se objevily kostky molitanu a v nich zapíchané „divné zahnuté jehličky“. A rozjely se nám úžasné dvojsmysly. U předení bylo samé šlapání, u molitanů píchání. A dvojsmysly pokračovaly i na dalších kurzech, ale to tu rozebírat nebudeme, protože kdo nezažil, neuvěří :D

Nejdřív jsme si vyslechly krátké povídání o zpracování vlny od stříhání oveček, lam, koz, králíků, pejsků.... (ze všeho se dá něco vytvořit, ale to my přeci víme :-), přes praní, kramplování, barvení až k předení a samotnému plstění. Pár z nás se posadilo ke kolovrátku a zkusilo si sprást rouno. Zjistily jsme, že to není tak lehké, jak to na první pohled vypadá.

Převážná většina z nás se vrhla i na suché plstění a pod rukama nám vznikaly náušnice rozmanitých tvarů (mašličky, myšičky, srdíčka), různé postavičky (andělíčky, roztodivné figurky) a zvířátka (ovečky, vlašovičky, medvídci).

Fišarka si koupila i originál hand made pončo :-)

Zároveň s plstěním začalo ve vedlejší místnosti pletení z provazce s Jarouškem. Každý kdo měl zájem nafasoval dýnko a pletl a pletl a pletl. Vznikaly tácky, podnosy, košíčky, prostě samá nádhera. No šustilo to holkám pod rukama pořádně.

Měďa dostala od Jarouška překvapení v podobě opožděného svatebního daru – konstrukce na proutěnou truhlu na prádlo. Jen si ji musí sama doplést :-). Ale protože je to holka šikovná, nebyl to pro ni žádný problém.

V externí dílně se roběhl kurz potisku triček originál razítky paní Krajčovičové. Motalinky tiskařky odcházely cca na dvě hodinky a vracely se s úžasnými originálními kousky. Další externí dílnou bylo i malování mařížské keramiky.

Po batice se rozběhl kurz s Heďou. Na řadu přišla sláma. Heďa seznámila motalinky se sklízením slámy, s její přípravou, uskladněním a následným zpracováním. Vyráběly se hlavně vánoční ozdobičky.

Večer v devět proběhlo už tradiční poznávací kolečko tentokrát zpestřené o básničkovou soutěž. Vyslechli jsme verše vážné i legrační, u kterých jsme „učurávali smíchy“. Soutěž vyhrála Ali s Drahuškou, které obdržely po sedmi hlasech.

A tady máte pro zasmání vítězná dílka :-)

Ali:

Do Slavonic prý mám mít
básničku, s ní soutěžit.
Co já chudák jenom s tím,
když já básnit neumím.
Možná kdybych maličko
poprosila zlatíčko,
Drahušku tu veršující,
pozvala ji na sklenici.
Čeho? Nejspíš vínečka,
pak bych pěkně zlehouchka
přinutila tuhle děvku,
stvořit báseň samou něhu.
Nejspíš něco o ruličkách nebo něco o papíru?
Hm, tak na to nemám sílu.
Slávko, ty máš nápady,
já mám k tomu výhrady
a buším se do hlavy.
Pomoc Heďo, Miluško,
Fišarko a Drahuško,
kdo mi s tímhle pomůže?
A tak milé motalinky,
všechny tyhle hovadinky,
co jsem právě přečetla
a tak různě propletla,
doufám, že vás nenudily,
některé si odskočily.
A tak končím básničku
a jdu k svému kafíčku.

Drahuška:

Slavonické setkání

Když probudí se Slavonice do podzimního rána,
v Arkádě si motalinky protahují záda.
Mnoho jsme se nevyspaly,
celou noc si povídaly.
Místní přišly každá po svých, my přijely z dále,
abychom se přiučily, setkaly a smály.
Probudí nás jenom kafčo nebo cigárko,
s provazcem a batikou setkáme se zakrátko.
Ruličky si ušúláme z novin, z papíru,
z ruliček pak umotáme košík na míru.
Mašlovačku z husích peříček,
umotá i Slávčín Jiříček.
Plstění i tkaní z vlny to je další kurzíček,
po večeři dáme s chutí malý dortíček.
A pak všichni pospolu,
navštívíme hospodu.

Po besedě s Rakušákem
motání pak vezmem hákem.
Za půl roku zase tady, stejné místo, stejný čas.
Setkám se tu ráda s vámi - já přijedu zas.

sobota 23.10.

V sobotu jsme si naplánovali začátek na devátou hodinu. Celé dopoledne nás čekala vyvazovaná a sypaná batika a savování. Místní slavoničtí Vietnamci a second hand měl doslova Vánoce, protože holky úspěšně vykoupily trika všech barev a velikostí. Batika nebrala konce, ale savování je savování. Nadchlo všechny účastnice, které opět vytvořily jeden originál vedle druhého. Bohužel se k savování nenachomítl nikdo s foťákem, tak přikládám jen fotku pár vyrobených triček. Ale objevil se pan „Barvička“ Löwit, který na vlastní oči viděl, co se dá s jeho mořidly a barvami vyrobit za nádheru. Vůbec se mu od nás nechtělo a vydatně nám pomáhal se savováním. Samozřejmě s sebou přivezl mořidla, která nám pomalu začíná vyrábět „na míru“. Dozvěděli jsme se, že motalinky už se stávají jeho téměř výhradními zákazníky.

Celou sobotu se i opět se externě tisklo a pokračovalo pletení z provazce.

Po obědě nás čekalo batikování košíčků s Kačou. Postup byl stejný, jaký byl uveřejněn na stránkách pletení. Kačka je úžasná lektorka, která se nám věnovala nejen během batiky, ale až do pozdních večerních hodin. Pletla se krmítka, zkoušela se oválná dna, prostě se každý dozvěděl přesně to, co potřeboval.

Odpoledne lektorovala Drahuška výrobu mašlovaček. Na stole se objevila kupka husího peří. Zjistili jsme, že je rozdíl mezi peřím z levého a pravého křídla. A pak to začalo lítat. Pět dlouhých, tři krátká pírká – a už se drhalo. Všechno pěkně naskládat, svázat a pak už se fantazii meze nekladly. Drahuška nám ukázala základní plátňovou vazbu mezi otrhanými brky, ze kterých se tvoří rukojeť, ale naše šikulky si vyhrály s různými vazbami od keprové po drhání a ještě v různém barevném provedení. Opět jeden originál vedle druhého. Úplná škoda používat v kuchyni.

Od sedmi hodin byla naplánovaná přednáška rakušana Rainera Miksche, který nám krásnou češtinou vyprávěl o Číně, jejich památkách, jejich zvyklostech. Po přednášce jsme se vrátili zpět do formanky a pokračovali každý ve své nedokončené práci.

Méd'a, Valko a Mia nás opět zásobily ubrousky.

Rekordmankou v ponocování se pro dnešní noc stala Renatka Tarataner, která vydržela plést do půl páté do rána.

neděle 24.10.

Neděle byla dnem dodělávek a restů. Od časného rána se prodávala mořidla.

Méd'a dodělávala svou truhličku a opět si způsobila úraz :-). Když se zrovna nepálí tavnou pistolí, tak si ořezává kousky svých zlatých ručiček :D

Holky pletly košíčky a nosily je Drahušce, která jela jedno ucho za druhým. Ve složce od Ali je dokonale nafoceny postup výroby.

Kačka předváděla pletení oválného dna na „dřevěné páteři“. Haraja nám předvedla „stávek“ na vyplétané hranaté dno a Sedlmaja předvedla ucho ke zvonečku.

Zase všude šustil provazec, no prostě každý spěchal, aby před odjezdem stihnul dodělat to, co začal.

Nakonec jsme stihli pořídit i společné foto a začalo loučení a brečení. A co další sraz? Samozřejmě bude :-) V březnu kolem Pepíka :-)

<http://www.ulozto.cz/6302451/slavonice-x-2010-zip>